

Arrest

nr. 128 783 van 4 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 9 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u een Rohingya afkomstig uit Hazi Para, Mondua, Arakan in Myanmar zijn. In 1994 zou u samen met uw familie naar Bangladesh gevlucht zijn. U zou in het vluchtelingenkamp Ghumdum verbleven hebben. In 1998 zouden jullie teruggestuurd zijn naar Hazi Para, Myanmar. Uw familie zou voorbereidingen getroffen hebben voor het huwelijk van uw zus Omul Fazal in 2002. Boeddhisten zouden geld geëist hebben en er zou een rel ontstaan zijn. Hierbij zouden drie personen omgekomen zijn. U zou gevlucht zijn naar Jalia Para, een dorp naast Hazi Para. U zou hulp gezocht hebben bij de 'Arakan Rohingya National Organisation' ("ARNO") die volgens u samenwerken met de 'National League For Democracy' ("NLD"). U zou deelgenomen hebben aan meetings en

vergaderingen. Na zes maanden zou u teruggekeerd zijn naar Hazi Para. In 2006 zou opnieuw een rel ontstaan zijn. Uw zus Fatima zou in december 2006 ontvoerd zijn. U zou opnieuw naar "ARNO" gevlucht zijn. Op 7 januari 2007 zou u naar Bangladesh gegaan zijn. In Bangladesh zou u verbleven hebben bij een zekere meneer Hossain te Teknaf (Bangladesh). U zou huishoudelijke taken voor hem opgeknapt hebben. In 2009 of 2010 zou u een relatie begonnen zijn met een Bengaals buurmeisje. U zou met haar willen huwen hebben. Haar vader zou hier niet mee akkoord gegaan zijn. Hij zou klacht hebben ingediend bij meneer Hossain. Meneer Hossain zou u geslagen hebben. U zou vervolgens naar Chittagong gegaan zijn. Op 18 mei 2011 zou u Bangladesh definitief hebben verlaten. Per schip zou u naar Griekenland gereisd zijn. Zes maanden later zou u per vrachtwagen naar België zijn gekomen. U vroeg in België asiel aan op 27 december 2011.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele identiteitskaart van "ARNO" en een kopie van een pagina uit een rantsoenboekje.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht dat u een Rohingya bent die afkomstig is uit Myanmar. Zo gaf u op een aanzienlijk aantal vragen die het CGVS stelde over de Rohingya en Myanmar geen of een foutief antwoord. Het is zeer bevreemdend te noemen dat u geen Rohingya sprak met uw ouders, met uw partijleden of met andere Rohingya die in het kamp Ghumdum verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.3, p.6, p.15). Immers kan men aannemen dat u samen met andere Rohingya uw eigen taal zou spreken. Zeker aangezien u geboren bent in Myanmar en u van uw geboorte tot 1994 en vanaf 1998 tot 2007 in Myanmar verbleef. Dat u ook geen Rohingya sprak met partijgenoten is des te vreemder gezien deze partij net opkomt voor de cultuur van de Rohingya (zie document 2 en 3, blauwe map). In dit licht is het dan ook zeer merkwaardig dat u een aantal woorden niet kunt aangeven in het Rohingya zoals wolk, oom, en geld (zie gehoorverslag CGVS p.9). U wist zelfs niet dat Faba een gewichtsterm is (zie gehoorverslag CGVS p.15). U zou in 1994 in kamp Ghumdum verbleven hebben te Bangladesh, echter zijn er meerdere kampen met de naam Ghumdum namelijk Ghumdum I, Ghumdum II en Ghumdum III (zie gehoorverslag CGVS p.5 en document 4, blauwe map). U kon ook geen namen geven andere kampen in de nabije omgeving (zie gehoorverslag CGVS p.5). U wist ook niet wanneer de eerste vluchtelingenkampen werden opgericht (zie gehoorverslag CGVS p.8). Uw jonge leeftijd is bezwaarlijk een excuus aangezien u in 2007 terugkeerde naar Bangladesh en u toen mogelijks ook had kunnen gehoord hebben van namen van kampen. U bleef ook zeer vaag over de geschiedenis van de Rohingya in Myanmar (zie gehoorverslag CGVS p.8). U wist ook niet dat de regering in Myanmar "SLORC" wordt genoemd (zie gehoorverslag CGVS p.11 en zie document 3, blauwe map). U kon tevens geen namen geven van organisaties voor Rohingya's (zie gehoorverslag CGVS p.8). Nochtans beweerde u betrokken te zijn bij "ARNO" en legt u hiervan ook een document neer (zie document 1, groene map). Volgens u staat deze afkorting voor 'National League For Democracy' (zie gehoorverslag CGVS p.9). Dit is manifest onjuist. "ARNO" staat immers voor 'Arakan Rohingya National Organisation' (zie document 2, blauwe map). Het is merkwaardig dat u niet eens de juiste volledige naam kunt geven van deze organisatie aangezien u een document neerlegde waarop de volledige naam aangegeven staat (zie document 1, groene map). Pas nadat het CGVS u hierop wees, stelde u gewoon dat "ARNO" betrokken is bij de 'National League For Democracy' (zie gehoorverslag CGVS p.11). Nochtans gaat het hier om twee verschillende organisaties met name een organisatie voor Rohingya en een politieke partij (zie document 2 en 3, blauwe map). Des te meer is het opvallend dat u dit niet kon duiden gezien u een aantal maanden zou verbleven hebben bij personen van "ARNO" (zie gehoorverslag CGVS p.13). U kon ook geen verschillen geven tussen "ARNO" en "NLD" maar plots gaf u aan dat "ARNO" een vereniging is voor Rohinya (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dit staat haaks op uw eerdere verklaringen dat u geen organisaties voor Rohingya kende (zie gehoorverslag CGVS p.8). U verklaarde afkomstig te zijn uit Arakan, maar u kende niet eens de hoofdstad van Arakan (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gezien uw gebrekkige kennis mag er getwijfeld worden over uw beweerde Rohingya afkomst.

Wat betreft uw documenten, dient het volgende opmerkt te worden. Zo dienen documenten gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval was. Zo legde u een identiteitskaart voor van "ARNO" (zie document 1, groene map) maar kon u niet eens aangeven waarvoor "ARNO" staat (zie ook hoger). U legde een kopie neer van een rantsoenkaart (zie document 2, groene map). Aan een kopie kan weinig geloof gehecht worden gezien de mogelijkheid tot knip-en plakwerk. Daarenboven is de herkomst van deze kopie onduidelijk. Ondanks herhaaldelijk geformuleerde vragen van het CGVS bleef u zeer vaag over het feit hoe u dit document bekam (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.12). Het is ook merkwaardig dat u die kopie niet voorlegde bij de "DVZ" in tegenstelling tot de identiteitskaart van "ARNO". U verklaarde dat u het document pas na het interview bij de "DVZ" hebt gevonden

(zie gehoorverslag CGVS p.6). Uiteindelijk gaf u aan dat u documenten had en daartussen een kopie zat van de rantsoenkaart. U weet niet eens waar het volledige originele rantsoenboekje is (zie gehoorverslag CGVS p.12). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de voorgelegde documenten.

Ook uw asielrelaas zelf wordt verder gekenmerkt door frappante tegenstrijdige verklaringen. Zo gaf u aan dat u tussen 1998 en 2007 te Hazi Para (Myanmar) verbleef. U zou tot 2007 Hazi Para nooit verlaten hebben (zie gehoorverslag CGVS p.4). Later tijdens het gehoor gaf u aan dat u in 2002 voor zes maanden te Jalia Para verbleef, waarna u terug naar Hazi Para ging om later opnieuw naar Jalia Para te gaan (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dit staat haaks op uw eerdere verklaringen. Verder zijn uw verklaringen afgelegd bij het CGVS op belangrijke punten in uw asielrelaas tegenstrijdig met uw verklaringen afgelegd ten overstaande bij de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") d.d. 8 februari 2012. **Ten eerste** bestaat er grote onduidelijkheid over uw verblijfplaats en datum van vertrek uit Bangladesh. Eerst stelde u dat u vanaf 2007 tot 2010 in Teknaf (Bangladesh) verbleef. Vervolgens zou u naar Chittagong gegaan zijn maar u wist niet precies wanneer. Naderhand gaf u aan dat u vanaf mei 2010 in Chittagong verbleef voor één week (zie gehoorverslag CGVS p.4). U zou Bangladesh verlaten hebben op **18 mei 2010** (zie gehoorverslag CGVS p.4). Bij de "DVZ" stelde u immers dat u Bangladesh verliet op **19 april 2011** (zie verklaring "DVZ" punt 35). Het CGVS confronteerde u hiermee en u gaf aan dat u het niet meer weet dat het april of mei 2011 kon zijn (zie gehoorverslag CGVS p.5). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het verschil in jaartal en ondermijnt uw chronologie van uw verblijfplaatsen te Bangladesh. **Ten tweede** gaf u voor de "DVZ" aan dat het huwelijk van uw zus Omul plaatsvond op **3 mei 2001** (zie vragenlijst CGVS punt 3.5 p.3). Bij het CGVS stelde u gewoon dat het huwelijk plaatsvond in **2002** (zie gehoorverslag CGVS p.13). Hiermee geconfronteerd door het CGVS stelde u dat u het niet exact meer weet (zie gehoorverslag CGVS p.14). **Ten derde** stelde u bij de "DVZ" dat uw zus Fatima werd ontvoerd in **juni 2004** (zie vragenlijst CGVS punt 3.5 p.3). Bij het CGVS zou deze gebeurtenis hebben plaatsgevonden in **december 2006** (zie gehoorverslag CGVS p.14). Na confrontatie door het CGVS gaf u aan dat u zich niet kan herinneren dat u 2004 hebt gezegd, wat niet afdoende is (zie gehoorverslag CGVS p.14). Het CGVS erkent dat uw interview bij de "DVZ" twee jaar voor het gehoor bij het CGVS plaatsvond maar er kan van een asielzoeker verwacht worden dat hij een coherent verhaal brengt en daarenboven gaat het om essentiële elementen in uw asielrelaas die dusdanig afwijken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen.

U haalde verder ook problemen aan in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.16). Zo zou u een relatie gehad hebben met uw buurmeisje maar u legde hiervan geen enkel bewijs voor. U weet ook niet precies wanneer de relatie startte. Het kon volgens u 2009 of 2010 zijn (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het is merkwaardig dat u niet kon aangeven wanneer de relatie precies startte. Bovendien was u niet eenduidig over uw datum van vertrek en verblijfplaatsen in Bangladesh zodat het CGVS ook geen zicht meer heeft op uw beweerde problemen in Bangladesh (zie hoger).

Het CGVS stelt dan ook vast dat er totaal geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde afkomst, aan uw beweerde problemen en aan de door u voorgelegde documenten.

De door u voorgelegde documenten werden hierboven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert schendingen aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te willen vernietigen voor verder onderzoek, in ondergeschikte orde om hem als vluchteling te erkennen en in uiterst ondergeschikte orde om hem de subsidiaire bescherming te verlenen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een rapport van Amnesty International uit 2004 over de Rohingya's alsook drie persuittreksels over de situatie van deze etnische minderheid.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker beweert een Rohingya-moslim te zijn afkomstig uit Myanmar. De commissaris-generaal achtte verzoekers beweerde nationaliteit en herkomst ongeloofwaardig, gezien verzoeker blijk gaf van een bijzonder gebrekkige kennis over de taal en leefwereld van de Rohingya. Aan het asielrelaas zelf wordt door de bestreden beslissing evenmin enig geloof gehecht gezien verzoekers verklaringen dienaangaande talloze ernstige chronologische inconsistenties bevatten.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat alle motieven van de bestreden beslissing daarin steun vinden en deugdelijk zijn. Uit het gehoorverslag blijkt afdoende dat verzoeker zijn beweerde herkomst niet kan aantonen gelet op zijn uiterst gebrekkige achtergrondkennis. Zo is gebleken dat verzoeker de taal van de Rohingya niet kan spreken en slaagt hij er zelfs niet in enkele basiswoorden zoals oom, geld en wolk te vertalen naar deze taal (gehoorverslag p. 9), en dit ondanks het feit dat hij beweerdelijk van 1998 tot 2007 bij de Rohingya in Myanmar zou hebben geleefd en er actief zou geweest zijn bij een partij die opkomt voor de taal en cultuur van de Rohingya. Dit gegeven op zich is op zich voldoende om de ongeloofwaardigheid vast te stellen van verzoekers beweerde Rohingya-afkomst. In zijn verzoekschrift merkt verzoeker dienaangaande op dat hij op het gehoor reeds had uitgelegd dat het Rohingya een vorm van Bengaals is met andere accenten en dat hij daardoor bepaalde dingen niet wist, doch deze stelling kan niet overtuigen aangezien verzoeker zelfs geen basiskennis van de Rohingya-taal bezit. Behalve dit gegeven bleek verzoeker evenmin op de hoogte van de verschillende Rohingya-vluchtelingenkampen in Bangladesh en kon hij geen namen geven van Rohingya-organisaties (gehoorverslag p. 5 - 8). Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren van slechts twee vaststellingen van deze gebrekkige kennis, doch onderneemt geen enkele poging om de vele andere feitelijke vaststellingen die de bestreden beslissing bevat te ontcrachten met enig objectief argument. Het manifeste gebrek aan kennis van verzoeker over de taal en leefwereld van de Rohingya leidt tot de vaststelling dat er aan die beweerde identiteit en afkomst geen enkel geloof kan worden gehecht. De documenten die verzoeker ter staving daarvan voorlegt vermogen hieraan geen afbreuk te doen. Documenten beschikken immers slechts over bewijswaarde in zoverre zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld, *quod non in casu*. Ten overvloede blijkt de rantsoenkaart slechts een fotokopie te zijn waaraan de Raad omwille van het manipuleerbare karakter geen geloof hecht.

Gezien er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerde Rohingya-herkomst van verzoeker, kan evenmin aan het asielrelaas zelf enig geloof worden gehecht, aangezien dit volledig gebaseerd is op de vervolging van de Rohingya in Myanmar, evenals op de maatschappelijke achterstelling van Rohingya-vluchtelingen in Bangladesh. Gezien verzoekers herkomst ongeloofwaardig is, kan hij evenmin de rapporten aangaande de schrijnende mensenrechtensituatie van de Rohingya, die hij in zijn verzoekschrift citeert en eraan toevoegt, dienstig aanvoeren.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land

van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Myanmar zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit, voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER